

Димитър Бояджиев

Силует

Налегнат ли го скърби, теготи –
той твърд е и кат смърт студен;
случайна радост ли го посети –
глава оборва натъжен.

Незнайна тма пленила е духът –
отраден лъч тя няма там да пусне –
и той унил ще мине по светът,
без сълзи на очи, без смях на устни.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Калина Григорова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6283>]